

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: **N. M.**
bytem N. 1866/6a, B.,

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 125 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 8. 2018, č. j. RN-975 217 5312-48091-SQ, ve věci invalidního důchodu,

takto :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 5. 10. 2018 domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 15. 8. 2018, č. j. RN-975 217 5312-48091-SQ (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 15. 6. 2018, zamítající žalobkyni žádost o invalidní důchod, když podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Bruntál ze dne 6. 6. 2018 není invalidní, neboť její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 30%. Žalovaná se s tímto závěrem ztotožnila, neboť k témuž závěru dospěl posudkový lékař České správy sociálního zabezpečení dne 8. 8. 2018.
2. Žalobkyně se závěrem žalované nesouhlasila, neboť závěr posudkového lékaře je v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů, zejména s lékařskou zprávou MUDr. M. a doc. MUDr. P., CSc. Zdravotní stav žalobkyně se zhoršuje, není stabilizovaný a čeká ji operace kyčelních kloubů.
3. Žalovaná odkázala na napadené rozhodnutí, se kterým se ztotožňuje, a navrhla zpracování posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise MPSV“) k posouzení zdravotního stavu žalobkyně.
4. U jednání oba účastníci na svých stanoviscích setrvali.
5. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z posudkového spisu krajský soud zjistil, že žalobkyně dne 30. 4. 2018 požádala o invalidní důchod. Dne 6. 6. 2018 zpracovala posudková lékařka OSSZ Bruntál posudek se závěrem, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, pol. 9b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška“), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30%, přičemž míra poklesu se podle § 3 vyhlášky nemění. Na základě tohoto posudku žalovaná dne 15. 6. 2018 žádost žalobkyně zamítla. Proti jejímu rozhodnutí podala žalobkyně námitky. V rámci řízení o námitkách byl dne 8. 8. 2018 zpracován posudek posudkovou lékařkou ČSSZ Ostrava obsahující shodný závěr, ke kterému dospěla posuzující lékařka OSSZ Bruntál, tedy, že při shodném určení zdravotního postižení, které je rozhodující příčinou poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně neodpovídá žádnému stupni invalidity, protože se nejedná o těžké omezení hybnosti jednoho nebo více nosných kloubů, ztuhnutí jednoho nebo dvou nosných kloubů.
7. Krajský soud zadal zpracování posudku posudkové komise MPSV. Z tohoto posudku ze dne 7. 3. 2019 soud zjistil, že posudková komise ve složení předsedy komise, dalšího lékaře s odborností ortopedie lékařství a tajemnice, dospěla k totožnému závěru, jako

posudkové lékařky OSSZ a ČSSZ. Podle posudkové komise nebyla žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní; zdravotní stav žalobkyně je dlouhodobě nepříznivý, jeho rozhodující příčinou je dysplastické onemocnění kyčelních kloubů s rozvojem oboustranné arthrosy těchto kloubů, jedná se o středně těžké omezení hybnosti těchto kloubů. Z hlediska klasifikace podle vyhlášky jde o zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, pol. 9b, přílohy k vyhlášce, pro které posudková komise z procentního rozpětí poklesu pracovní schopnosti 15 - 30% stanovila horní hranici 30%. Zdravotní postižení žalobkyně není takové intenzity, aby odůvodňovala zařazení do položek 9c, 9d a 9e, protože nejsou splněna kritéria u těchto položek vyjmenovaná. Žalobkyně je schopna práce s vyloučením práce v dlouhodobém stoji a chůzi, práce fyzicky nadměrně namáhavé a práce s manipulací s těžkými břemeny. K námitkám žalobkyně posudková komise uvedla, že plánovaná postupná náhrada kyčelních kloubů není důvodem k invalidizaci, naopak má přinést zlepšení hybnosti v kyčelních kloubech a je důvodem k vystavení dočasné pracovní neschopnosti po dobu operace a následné rekonvalescence.

8. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
9. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míru poklesu pracovní schopnosti, stupeň invalidity, den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity. Obligatoční náležitosti posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry

poklesu pracovní schopnosti. V případě, že se jedná o odnímání pobírané dávky důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem nebo obdobně také přiznání nižšího stupně invalidity či nepřiznání invalidity, je posudková komise MPSV ČR povinna přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení nebo stabilizace zdravotního stavu pojištěnce při porovnání s obdobím, kdy odnímaná dávka byla přiznána, případně zda odnímaná dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 3 Ads 45/2008 - 46). Jde-li přitom alespoň o invaliditu prvního či druhého stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).

10. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností ortopedie, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudek podle názoru krajského soudu má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila, zodpověděla námitky žalobkyně a posudek nevzbuzuje žádné pochyby. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 30% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku posudkové komise MPSV i z posudků posudkových lékařů OSSZ a ČSSZ. Posudkoví lékaři se shodli na tom, že stav žalobkyně odpovídá postižení uvedenému ve vyhlášce, kapitole XV. (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíl B (postižení končetin), položce 9 (ztuhnutí nebo omezení hybnosti v kyčelním nebo kolenním kloubu/kloubech) písm. b. (středně těžké omezení hybnosti), se kterým je spojena míra poklesu pracovní schopnosti 15 – 30%, přičemž míra poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně byla stanovena na 30%. Nedosahovala tak 35%, což je podmínkou invalidity v prvním stupni podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.
11. Krajský soud se neztotožnil s námitkou žalobkyně, že se její zdravotní stav zhoršuje a závěry posudkové komise jsou v rozporu se závěry odborných lékařů MUDr. P. M. a doc. MUDr. J. P., CSc. Naopak, závěry posudkové komise předloženým zprávám těchto lékařů odpovídají, a to včetně pracovního doporučení. Plánovaná operace kyčelních kloubů vskutku není důvodem k invalidizaci žalobkyně, ale měla by vést ke zlepšení jejího stavu, jak uvedla i posudková komise. Krajský soud doplňuje, že posouzení zdravotního stavu se ve smyslu § 75 odst. 1 s. ř. s. vztahuje ke dni napadeného rozhodnutí a dojde – li ke zhoršení, může žalobkyně o invalidní důchod požádat znovu, při této nové žádosti bude posuzován aktuální zdravotní stav.
12. Jelikož pokles pracovní schopnosti žalobkyně ke dni napadeného rozhodnutí činil 30%, žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná tak napadeným rozhodnutím správně potvrdila své rozhodnutí z 15. 6. 2018,

kterým byla žádost žalobkyně o invalidní důchod zamítnuta. Žaloba tak není důvodná; krajský soud ji proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

13. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšná žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 17. dubna 2019

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně